

POEME

Elena Liliana Popescu

Imn Vieții

I

Ne-atrage veșnic Marea
din marea Neuitării
Ne-atrage Depărtarea
din depărtarea Zării

Ne-atrage veșnic Cerul
din cerul Amintirii
Ne-atrage Efemerul
din efemerul Firii

Ne-atrage nenăscutul
din tot ce e născut
Sau nerecunoscutul
din ce e cunoscut

II

În tine e poetul
În tine poezia
În tine e profetul
În tine profeția

În tine e rostirea
În tine nerostitul
În tine e gândirea
În tine negânditul

În tine căutarea
În tine nepătrunsul
În tine întrebarea
În tine e răspunsul

III

Nimic în neschimbare
Nimic nestătător
Nimic în neaflare
Nimic neștiutor

POEMS

Elena Liliana Popescu

Hymn to Life

I

We long forever for the Sea
from the sea of Remembrance
We long for the Distance
from the distance to the Horizon

We long forever for the Sky
from the sky of Memory
We long for the Ephemeral
from the ephemeral in Nature

We long for the unborn
In what is born
Or the unknown
in what is known

II

Within you lies the poet
Within you, poetry
Within you lies the prophet
Within you, the prophesy

Within you lies the voice
Within you the silence
Within you lies the thought
Within you the never-thought

Within you the quest
Within you the fathomless
Within you the question
Within you lies the answer

III

Nothing unchanged
Nothing impermanent
Nothing undiscovered
Nothing ignorant

IV

Ascunsă-i Amintirea
în ce-i necunoscut
Ascunsă-i Nemurirea
în ceea ce-i pierdut

Găsește adevărul
în ceea ce-i uitat
Doar El, cunoscătorul
a tot ce e creat.

Imn Tăcerii

Cel ce aspiră încă să-și rostească
sensibila trăire-n poezie,
cel invitat la cina-mpărătească
hrănind cu har umila-i fantezie,

Cel ce ofrandă-aduce tot ce are
Aceluia ce-nseamnă însăși Viața
cel ce se-ntoarce veșnic la izvoare
și-i pregătit oricând pentru povața

Oricui ar fi dispus să îl învețe,
cel ce se-ncumetă-a privi-n tăcere
să-L vadă-n faptele ce par răzlețe
pe Cel ce, Singur, știe-a lor durere

Și le păstrează-n viață prin Iubire,
cel ce-n poeme-ncearcă să cuprindă
Esența vie-ascunsă-n elixire
și din tabloul Vieții să desprindă

Ce Pictorul a vrut să-nfățișeze
prin umbrele pe Chipul nemuririi,
Cel ce-ndrăznește să se adreseze
prin efemere versuri omenirii,

Muindu-și pana-n disperarea mută,
reînviind speranța și-n cuvinte

IV

Remembrance lies hidden
in all that is unknown
Immortality is hidden
in all that has been lost

Find the truth
In what was forgotten
Only He is all-knowing
of all that is created.

English version by Adrian G. Sahlean

Hymn to Silence

He who still longs to put
his feelings into poetry,
who is a guest at this royal banquet
inspiring his humble fantasy

Who brings all he has as offering
to Him who is Life itself,
who forever returns to the sources
and learns anytime from the advice

Of anyone willing to teach him,
who dares look on in silence—
and find in random deeds
Him who, Alone, fully knows their pain

And keeps them alive through Love—
who tries to capture in poems
the living Essence hidden in secret potions,
extracting from Life' canvas

What the Painter wished to show
through shadows on the Face of Immortality;
who dares to speak to humankind
with ephemeral verses

Dipping his quill in mute despair,
reviving hope, spreading with words

întreaga lui iubire așternută,
din toate câte sunt, luând aminte,

Cel ce avea atât de mult a spune
cândva, prin rimele-i meșteșugite
ar mai putea un alt poem compune
decât cel al Tăcerii nesfârșite?

Lumină lină

Aprinde candela-n lăuntrica odaie
ce-așteaptă prefirata ei lumină.
Îmbracă-ți sufletu-n cele mai simple straie
să-ntâmpini potrivit rostirea-i lină.

Și lasă raza-i preacurată să pătrundă
în fiecă ungher, străluminându-l.
Veghează ne-nterupt, nimic s-ascundă,
necunoscutul suflet cunoscându-l.

Spre tine

*În memoria tatălui meu,
poetul pilot George Ioana*

În zborul tău
ce înspre nemurire
te duce
și înspre neuitare,
alai de îngeri
vin să te petreacă,
să îți aline dorul
de visare,
iar lacrimile celor dragi,
rămași departe,
să le preschimbe-n chihlimbare,
să-ți lumineze zborul
spre înalt
și dincolo de nori
– spre tine –

his love of all there is
and all he has learned;

Who once had so much to say
with his contrived rhymes—
could he then write one more poem
that is not the one of the endless Silence?

English version by Adrian G. Sahlean

Gracious light

Light the candle in the inner room
that is waiting for its thin light
Dress your soul in the simplest clothes
appropriately meet its gracious speaking

And let its most pure ray penetrate
in every corner to illuminate it
Watch constantly, so that nothing hides
the unknown soul as we know it.

English version by Theodor Damian

Towards you

*In memory of my father
the pilot and poet George Ioana*

In your flight
that brings you
to immortality
and to eternal memory
arrays of angels
are coming to accompany you
to alleviate your desire
to dream,
to change to amber
the tears of the loves ones
left behind
and to illumine the flight
high above
beyond the clouds,
– towards yourself –

să te avânți în ultimul asalt.

Doar tăcerile

Lasă-i poetului
doar tăcerile din
Tăcerea
ce naște
din cuvinte
Cuvântul...

Un singur cânt

O singură petală
îmbracă Universul
O singură vestală
înaripează versul

O singură chemare
încearcă pelerinul
O singură-ntâmplare
întâmpină destinul

O singură privire
scrutează necuprinsul
O singură-amintire
păstrează neînvinșul

O singură-nviere
salvează omenirea
O singură avere
nu-mpovărează firea

O singură esență
în toate viețuiește
O singură absență
făptura întregește

O singură cărare
te duce înspre tine
O singură-ntrebare

so that you can run
towards the last battle.

English version by Theodor Damian

Only the silences

Leave to the poet
only the silences
from The Silence
that gives birth
from words
to the Word...

English version by Theodor Damian

Only one song

Only one petal
enwraps the Universe
Only one vestal
gives wing to the verse

Only one quest
beckons the pilgrim
Only one event
encounters destiny

Only one gaze
searches infinity
Only one memory
preserves the unconquered

Only one resurrection
saves humanity
Only one wealth
is no burden to nature

Only one essence
lives alive is in all
Only one absence
makes us whole

Only one path
leads you to yourself
Only one question

răspunsul viu conține

Un singur gând
e poarta descătușării tale
Un singur cânt înaltă
tot ce-ntâlnești în cale.

Spune-mi

Soțului meu, Nicolae

Nu ai crezut
că poți învinge doar atunci
când renunțând la orice armă,
vei lupta cu propria imagine
pentru eliberarea ta.

Nu te vei mai putea privi
în oglinzile care să te arate
slab sau trufaș,
neînfricat sau laș,
după dorință...

Ți s-a mai spus,
dar nu ai crezut...

În țara fără de oglinzi,
care îți va mai fi chipul,
te vei întreba atunci
încă o dată, și vei afla,
dacă vei lăsa răspunsul
să vină de la sine.

Ce vei avea de pierdut,
când căutarea va fi
singura realitate posibilă?

Care este drumul,
se-ntreabă cel care merge,
fără să știe, pe singurul drum
pe care poate s-ajungă?...

Unde s-ajungă

makes answers live

Only one thought
opens the door to freedom
Only one song
makes all experience soar.

English version by Adrian G. Sahlean

Tell me

To my husband, Nicolae

You never believed
you could win by
giving up weapons,
and would find your freedom
only by fighting your own image.

You will no longer look at yourself
in mirrors that show you
weak or arrogant,
brave or coward,
when you wish it...

You heard that before
but never believed it...

What can your image be
in a mirror-less country?
You will ask yourself,
again, and will find out
only if you let the answer
come by itself.

What can you lose
when the only possible reality
is your quest?

Which way to go—
the traveler asks,
unaware it is the only road
to follow...

And where to go

dacă el este deja acolo,
chiar dacă nu poate încă să știe
că este câștigătorul?

Ce competiție este mai de temut
decât aceea în care tu
ești singurul concurent îndârjit?

Dar cum mai poți lupta
când adversarul poartă,
drept amuletă,
doar chipul tău?

„Alungă toate speranțele”, ți s-a spus,
pentru a putea să speri cu adevărat!

Dar, spune-mi, la ce mai este bună speranța
pentru cel care are deja totul
Sau cunoașterea drumului de întoarcere,
pentru cel care a ajuns?...

Ce poate să-nsemne?

Ce poate să-nsemne pustiul acela
pe care doar lacrimile-l udă fără răgaz,
făcându-l din ce în ce mai arid?

Ce poate să-nsemne adâncul acela
pe care te încăpățânezi să-l atingi,
când toate speranțele au murit?

Ce poate să-nsemne tristețea aceea
pe care o porți cu tine în noaptea
care crezi că nu se mai sfârșește?

Ce poate să-nsemne liniștea aceea
pe care o trăiești dintr-odată
fără nume, fără formă, fără tine?...

if he is already there—
even if he doesn't know yet
who will win...

What competition is more feared
than when you are
the only stubborn player?

But how can you keep fighting
when your opponent wears only
your image
as his lucky charm?

“Abandon all hope” you were told—
so you really can hope!

But tell me, what good is hope
for one who has everything,
or knows the way back
when he has already arrived?

English version by Adrian G. Sahlean

What can that mean?

What could be the meaning of that desert
that only our tears incessantly are watering
making it more and more arid?

What could be the meaning of that depth
that you stubbornly want to touch
when all hopes are dead?

What could be the meaning of that sadness
that you hold with you in the night
that you think is not going to end?

What could be the meaning of that silence
that you live suddenly
with no name, no form, without yourself?

English version by Theodor Damian

Când totul se pierde

Ceasul nu s-a oprit dar orele
nu se mai văd marcate
pe cadranul Timpului
ce stă pe loc, în contemplare.

Perspectiva nu s-a pierdut
dar obiectele nu se mai văd
delimitate pe întinderea pură
a Spațiului – cel fără de nume.

Viața nu s-a sfârșit dar moartea
nu se mai vede la orizont
în așteptarea ființei ce se revolta
cândva, undeva, în țara uitării...

Totul este la locul său ca altădată
deși totul nu mai înseamnă nimic
când se pierde în spațiul fără de timp,
în timpul fără de spațiu...

Clipa aceea

Câteva cuvinte, ți-ai spus,
doar câteva cuvinte, și ai creat
o întreagă istorie, al cărei prezent
este deja ieri, așa cum mâine
va fi doar trecutul aceluia
ce-l va lăsa în urmă, pierdut
pentru totdeauna...

Doar un cuvânt, îți spui,
doar un cuvânt, și te-apropii
în drumul tău de nebănuitul pas
spre necunoscut, fără să te sperii
de gândul acela care ești și nu ești
tu, de clipa aceea în care poți să fii
și ești.

When everything is lost

The clock did not stop
but hours no longer show
on Time's dial,
which has come to a standstill, contemplating.

Perspective still works,
but objects are no longer clear
against the pure expanse
of unnamed Space.

Life has not ended but death
no longer looms at the horizon
waiting for someone to rise up
sometime, somewhere, in the land of oblivion...

Everything is as it used to be
though nothing has meaning
when lost in a timeless space,
in a spaceless time...

English version by Adrian G. Sahlean

That instant

A few words, you told yourself,
just a few—and created
a story whose present
is yesterday by now, just as tomorrow
will be past for another story
left behind,
lost forever...

One word, you told yourself,
just one— and you are on your way
the unknown,
that unexpected step, free
to think of who you are and are not,
of that instant in which you can become
and be you.

English version by Adrian G Sahlean